

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa G. S.
przeciwko H. Spółce Akcyjnej w W.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 grudnia 2013 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt III APa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda G. S. w sprawie przeciwko H. S.A. z siedzibą w W. o wynagrodzenie oraz orzekł o kosztach postępowania odwoławczego.

Powód zaskarżył powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: (-) czy w świetle reguł wykładni oświadczeń woli przewidzianych w art. 65 § 1 k.c., można i zarazem należy przyjąć generalną regułę, zgodnie z którą w przypadkach odwołania ze sprawowanej funkcji prezesa zarządu pozostającego równolegle w stosunku pracy z zarządzaną spółką-pracodawcą -

bez równoczesnego wskazania mu przez pracodawcę nowego stanowiska pracy i nowego zakresu obowiązków, pracownik - pozbawiony możliwości wykonywania dotychczasowego zakresu obowiązków pracowniczych - w sposób dorozumiany zostaje zwolniony z dalszego obowiązku świadczenia pracy?; (-) czy za przeszkodę dotyczącą pracodawcy, a uniemożliwiającą pracownikowi wykonywanie pracy, uznać należy przypadki, w których pracodawca, po odwołaniu pracownika z funkcji prezesa zarządu, jednocześnie nie wskazuje żadnego nowego stanowiska pracy, ani nowego zakresu obowiązków możliwego do wykonywania przez pracownika pozbawionego funkcji członka zarządu? W ocenie skarżącego nierozstrzygnięta pozostaje w orzecznictwie kwestia, czy oświadczeniu o odwołaniu danej osoby z funkcji członka zarządu można przypisać również skutek w postaci zwolnienia z obowiązku dalszego świadczenia pracy. Kwestia ta w ocenie powoda winna być rozpatrywana na gruncie art. 65 § 1 k.c. i ogólnych zasad wykładni oświadczeń woli.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest wykazanie przez skarżącego okoliczności, które podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy podczas tzw. przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, mającego na celu stwierdzenie występowania jednej z przesłanek skargi, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przesłankami tymi są: 1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) nieważność postępowania lub 4) oczywista zasadność skargi. Podstawowym celem instytucji przedsądu jest bowiem rozważenie, czy w skardze kasacyjnej podniesiono okoliczności, których rozważenie przez Sąd Najwyższy będzie wkładem w rozwój prawa i zapewnienie jednolitości jego sądowej wykładni. Tylko wtedy wykazany zostaje publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej (postanowienia Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Jeśli więc wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przez odwołanie się do art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., jak w rozpoznawanej sprawie, wskazuje

na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to w uzasadnieniu wniosku (sporządzonym odrębnie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych) winno zostać sformułowane zagadnienie prawne oraz przedstawione argumenty prawne, które wykażą możliwość różnorodnej oceny zawartego w nim problemu. Zagadnienie prawne musi odpowiadać określonym wymaganiom, a mianowicie: 1) być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1996 r., II UR 5/96, OSNP 1997 nr 3, poz. 39 i postanowienie z dnia 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571), 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, by umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, nie sprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z dnia 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179), 3) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą i 4) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (a zatem poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467, czy też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

Zagadnienie prawne jest to problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, ale także dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2012 r., I PK 158/11, LEX nr 1215116; z dnia 2 marca 2012 r., I PK 158/11, LEX nr 1215116). Przedmiotem niniejszego postępowania jest roszczenie powoda

o wynagrodzenie. Zgodnie z art. 81 § 1 k.p. za czas niewykonywania pracy pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Z treści tego przepisu wynikają zatem dwie przesłanki nabycia prawa do wynagrodzenia: gotowość pracownika do wykonywania pracy, doznanie przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy. Cechami charakterystycznymi gotowości pracownika do wykonywania pracy są: (-) zamiar wykonywania pracy, (-) faktyczna zdolność do świadczenia pracy, (-) uzewnętrznienie gotowości do wykonywania prac, (-) pozostawanie w dyspozycji pracodawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2007 r., II PK 80/07, LEX nr 863970). Sądy obu instancji ustaliły w sprawie, że powód w spornym okresie nie został przez pracodawcę zwolniony z obowiązku świadczenia pracy oraz że nie był gotów do wykonywania pracy.

W sprawie skarżący kwestionuje zatem w istocie ustalenia faktyczne, w tym dotyczące braku gotowości powoda do świadczenia pracy. Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do badania prawidłowości ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów, dokonanych przez Sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2013 r., V CSK 574/12, LEX nr 1375246). W związku z tym Sąd Najwyższy związany jest poczynionymi przez sąd odwoławczy ustaleniami w tym zakresie.

Brak zatem podstaw do uznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy uznał, że skarżący nie wykazał potrzeby rozpoznania skargi kasacyjnej. Dlatego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).